

ABONAMENTUL SE FACE:

În București la administrațiunea ziarului; ăra în districte prin biurourile postale și prin corespondenții autorizați, trimițându tot-o dată și banii. — Scrisorile nefrancate nu se primesc.

Pentru streinătate se adaogă portul.

APARE ÎN FIE-CARE DUMINECA

ADMINISTRAȚIUNEA ÎN STRADA ACADEMIEI No. 24.

ABONAMENTELE SE FAC LA ÎNCEPUTUL FIE CĂREI LUNI.

PREȚIUL ABONAMENTULUI ESTE:

IN CAPITALĂ
Pe an 20 lei noi
Pe 6 luni 10 "
Pe 3 luni 5 "

IN DISTRICTE
Pe an 24 lei noi
Pe 6 luni 12 "
Pe 3 luni 6 "

BUCUREȘTI, 20 APRILIE

Acum, cu deschiderea camerilor, s'a răspândit șgomotul că ărași o să se prefacă cabinetul. Unele persoane, cari se cred foarte bine informate, confirmă că D. L. Catargiu șiovăe rău.

Dacă va fi astă-fel, noi, cei de la *Asmodeu*, propunem un minister dupe ideea noastră, simplificată și redusă la cinci membrii. Nică mai multă nică mai puțin.

Ăta cum:

Primul nostru candidat să fie însărcinat cu departamentul financiarilor.

Densul este cel mai dibaciu dintre toți financiarii pene aji.

Cu acest ministru, nică o dată nu vom avea să ne temem nică de desordine în socotelile banilor publici, nică de datorii neplătite, nică de bugete rectificative și nică de cheltueli vane.

Cu densul tesaurul s'ară umfla pe vedute ca un curcară îndopat cu năut, și la sfârșitul anului ară mai rămâne ceva pe fundul lașei publice.

Ală douilea candidat să aibă portofoliul afacerilor străine.

Vă jură că n'ară esista pe totă facia pământului un diplomat mai capabil de câtă el; nică chiar Palmestron seă Bismarck.

Fără multă încurcătura, acest ministru ne-ară face mai întâi știmași și apoi iubiși de lumea întrăgă.

Elă ară lumina tôte cestiunile obscure, dând fie căru lucrul numele propriu, umblând d'a dreptul și lucrând în facia omenilor, nu printr'ascunsă ci pe facia și dejucând viclenia prin simplitatea lui chiar.

Ne-ară scăpa de umilințe și concesiuni la străini și ne-ară face respectași.

Ală treilea candidat, să aibă totă d'o dată portofoliul Instrucțiunei, Cultelor, Lucrărilor publice și Comerciului.

Pene acum acest ministru a făcut foarte mult pentru țără și, devenind ministru, va face și mai mult.

Nică o dată densul nu se va da înapoi de la vre-o reformă necesară. În veci nu'și va întorče privirile spre rutinele trecutului.

Amă merge drept pe calea viitorului. A! vă asigură, acest ministru este un mare om de Stat.

Ală patruea candidat ală nostru, să fie ministru la resbelu.

Devotată, țerii, elă nu va confunda coragiul cu temeritatea și bravura cu fanfaronada.

Am putea foarte bine, sub paza spadei sele, să fim respectași în afară, și să lucrăm în întru la regenerarea noastră viitoare.

N'amă mai avea nică fasole adusă din streinătate, nică uniforme ne s'ară schimba pe fie care an, nică nu s'ară face nedreptate la înaintări, nică nu s'ară ridica la graduri de generali omeni cari n'au drept dupe lege.

Ală cincilea candidat să aibă ministerul din întru.

De sigur, elă nu va domni prin puterea bătelor și prin corupțiunea alegerilor.

Cu acel ministru de sigur nu s'ară mai găsi nică *bivolari*, nică *Alesandria*, nică *Valea-Călugărescă*, nică *Cuca-Măcă*.

Cu densul fie care cetățian ară trăi în linisce și ară muri în pace.

Cu elă n'amă avea trebuință nică de ministru de justiție, nică de justiție. Elă ară dice scriitorului: scrie în libertate; oratorului: vorbește în pace, și cetățianului: guvernesă-te cum vrei.

* *

Toți voră suride, citindă această propunere; însă, celor ce suridă și nu cred, le putem dice:

Credeți, domnilor, că esagerăm valoarea candidaților noștri?

Ei bine, aflași cum îi chiamă:

Primul se chiamă, *Economia*;

Ală douilea, *Lealitatea*;
Ală treilea, *Progresul*;
Ală patruea, *Patriotismul*;
Ală cincilea, *Libertatea*.
Ai? Ce diceți?...

Imă veți respunde, pôte, că așia ministri nu prea avem noi români obiceiul să posedăm.

Asta e altă vorbă.

ASMODEU ÎN STRAINATATE

Telegraful spaniol ne-a adus în zilele trecute o noutate de mirat.

Don Carlos, luând cu hotărere la șerios jocul seă, a simțit necesitatea d'a'și numi un minister. Densul a ales un general pentru resbelu, un admiral pentru afacerile străine și pe ună ore care domni pentru afacerile din întru.

Cum a citită această depeșă, *Charivari* s'a întreată care potă fi ore funcțiunile acestor onorabili ministri în partibus, și s'a închipuit consiliul întrunindu-se și începând următorul dialog între rege și fideli seă servitori:

Regele.— Domnilor, sedința se deschide. Domnule ministru de esterne, fă'mi o dare de sémă a șiler.

Ministrul din afară.— Sire, n'amă avut vreme să mă ocup de nimic. M'a apucată afurisita de reumatism.

Regele.— Nu'ți vorbesc de acesta. Dă'mi sémă de raporturile noastre cu puterile.

Ministrul din afară. (cu mirare).— Ce raporturi?! Ce puteri?!

Regele.— În fine, spune'mi ce atitudine are Europa în privința noastră?

Ministrul din afară.— Însă, Sire, totă ziua n'amă eșit din cortă; adică nu, amă eșit, însă foarte puțin, numai un moment.

Regele.— N'ai întâlnit pe nică unul din ambasadorii ce trebuie să'mi fi trimesă națiunile?

Ministrul din afară.— Ba da; am întâlnit un engles; însă nu era ambasador, Sire, era un cărciumar ambulat care a venit să vândă rachiu în tabară.

Regele.— Nu știi ce vorbesc. Este peste putință. cu priceperea D-tale, să nu fi ghicită că acest engles cărciumar este un înalt demnitar care s'a străvestit ast-fel pentru ca să ajungă pene aici! Măine amă se' da audiență, pentru ca se'mi dea scrisorile lui de creanță.

Ministrul din afară.— Însă, v'ascură Sire că...

Ministrul de resbelu.— (dându'i cu cotul).— Lasă'l în pace. Nu' știi slabiciunea?... de ce'l contrariezi?

Regele.— S'a hotărît, prin urmare Măine primesc pe trimisul plenipotențiar al verșorei Victoria. Dêru despre Germania nu se simte nimic?

Ministrul din afară.— Despre Germania?... A! mi se pare cămă vedită o iscoda trimisă din partea Diarului de Francfort... Se dice că venit să vedă câte câtă mănăncă pe di voinicii noștri.

Regele (cu fineță).— A! domnule de Bismarck, imi trimeți spioni d-ta? Vrei cu ori ce precie să îți urmezi proiectele în favorea Hohenzollernului D-tale? Da scii d-ta că aș putea prea bine să impușcu pe spionul d-tale? Adică, ce ar fi decă l'aș impușca?

Ministrul din afară.— Sire, te asigur că iscoda trimisă de diarul nemțesc nu este de loc periculoasă. Este un bietu om din Francfort care nu are nimic d'a face cu D. de Bismarck. Pentru D-șeu, Sire, gândesce-te cădecă omorî pe supusul nemțesc, ne ncurcăm și cu Prusia.

Regele.— Dêru, adică, pentru ce n'așu domoli și pe Prusia? De ce se nu fi un al doilea Carol-Quint care și-a întins puterea peste Europa întrégă?

Ministrul din afară.— Da, dêru mai întâi trebuie să ne asigurăm de Spania.

Regele.— Bine, domnule, vomă vorbi despre asta mai târziu; ilu iertu pe spionul D-lui de Bismarck; însă se fi bun să adresezi un memorandum către tôte cabinetele pentru a le face cunoscută mărînimia mea și cursele ce'mi întind ce de la Berlin... Mai ales nu uită recepținea ce voesci a face ambasadorului engles; țiu fôrte multu la acestă pompă. Și acum d-ta, domnule ministru de resbelu, ai cuvântul.

Ministrul de resbelu.— Sire, amă se ve spună noutăți marî și minunate.

Silințele mele pentru armarea trupelor sunt încununate de succes. Chiaru eri, amă cumpăratu de la nisce contrabandieri vr'o cinci-spre-dece carabine dintre care șese n'așu nevoe de nici un meremetu. Apoi, amă asicurată nevoile intenției. Amă furat de la țeranî două vaci, un vițel, trei porci și cinci oi. În fine, armatele nōstre au făcutu lucrî mărēte: una din patrulele voinicilor noștri a întilnit pe o patrulă de inamici; prima mișcare le-a fost fuga; însă, cându avēdutu că tilharii de republicanî au luat o la picior și dēnșii, atunci voinicii s'au întors și a urmăritu pe golaniî lui Serrano în retragere.

Regele (luându-i mâna). — Bravo! sunt mulțumit de dumneta; amă să dau crucea-mare a ordinului pe care o voi turma cumă vomă sosi la Madrid. (Ministrul de resbelu nu prea pare mulțumit.) Dêr d-ta, d-le ministru din înteu.

Ministru din intru.— Eă... de... ce se șicil... scil... așa și-aș!

Regele.— Domnesce ordinea în regatul meu?

Ministrul.— Pre legea mea, sire, mi-ar plăcea să mergu să veșu; însă, cumă suntem înconjuratî, unde mai e chipu să faci un pas măcar?

Regele.— Mi se pare că, ori și cumă, ar trebui să cerceteș și să aș ce simțimēte au supușii mei în privință 'mî.

Ministrul.— Tocmai aș nōpte, visamu că ntrasem în Madrid...

Regele (cu suris). — A!

Ministrul.— Și că toți locuitorii ne asvirlea pe ferestrele scaunele și mesele în capu.

Regele. (fără suris) A!

Ministrul din intru.— Acestea sunt informațiile ce pot da d'o camă dată Maiestății vōstre.

Regele.— Minunate informațiuni; tōtă lumea scie că omul visedă lucrurile tot-dē-una dēndōsele. D-ta, asemenea, d-le ministru din intru, ve face un memorandum către tōtă Europa, în care ve constata că tōtă Spania suspină pentru venirea mea la tron. Domnilor, sunt mulțumit de d-v. Domnule ministru de resbelu, poftim încōce, amă să comunicu o propunere ce mi s'a făcutu. Mi s'a propus să cumpăru o ladă cu pusei cu cremene; ai... ce șici?

Toți se depărtedă vorbindu.

STĂPANUL ȘI LOGOFATUL

Tu șici

Evangelialu

Honnî soit qui mal y pense...

— De optu luni, măi, logofete,
Pe moșie te-amă luat,
Starea și-amă încredințat;
Și n'loș se ngrășci, băete,

Tu, cu hoții toți din satu,
În unire, m'ai predat,
Logofete logofete!
Nu'i păcatu?!

Ți dă minte logofete,
Că erai săracu lipitu
Cându aicea mi-ai venit;
Ia gândesce-te, băete.
Că eu te-amă înavuțitu,
Și că tu m'ai săracitu.

Lucrul ăsta, logofete,
E cinstitu?

Eă, cu tine, logofete,
Vedă ca tōte 's în zadar;
Eă ca boulu tragă la caru,
Și tu chiui susu, băete;
Mă jefoi și n'ai habarū,
Nu me veșu că plingū amarū.
Logofete, logofete.
Ești tâlharū.

Logofete logofete,
Nu 'mi fi totu rēu făcētorū,
Fi cinstitu și-ascultătorū,
Fi cu dreptul, măi, băete,
Nu fi rēu și predătorū
Că pui mână pe toporū
Și dēu mārē, logofete,
Te omorū!

Așia vorbia stēpînulū,
Și, de... totu mai spera
Să și vedă logofetulū întorsu pe calea drēptă;
Dêru giaba, căci păgânulū
De logofetū, într una, neconținitu jura.

Acumă de m'ai da voie, așu dice și-eu ceva,
(Și credū că durmîn-vōstră veșu dice totu așa);
Nici o idee mică din căte-a dīsū stēpînulū
Nu'mi pare potrivitā, cu minte și ntelēptā.

Eă l'așu consilia,
Mai bine de câtu tōte,
Sē'lū ia frumosu de gulerū — și fôrte bine pōte—,
« Sē'i dică: « Măi băete!
« Nici tu nu faci de mine,
« Nici eu nu facu de tine;
« Du-te, logofete,
« De unde mi-ai venitū.
« Curatū și lāmuritū. »
Nimicu mai nemeritū!

LLGRG.

ASMODEU LA ȚERA

(Convorbiri țărănesci)

— Eă, Neică Usturatule, joui împlinesce trei șile, dē cându tērnui și pēruuiu guvernul chiar cu mână mea.

— Cumă așa, mē?

— Eă bine! C'acuma hie vorba aci între noi: mergeamū, vere, cu caru meșu pē colea pē la grădina Teșmegiului, și cându sē dau cea p'ēn dreptu lui bizdada Af-teneu, ca s'o ia n spre palat-Vodă, mē pomenescū c'unu ciocoitū că sē nhiōrā, că sē umflā, că sē rețoesce la mine — tēmā mie că era Governu, — eu cu caru încăratu dōldora. Eă! Da nu pārea, neică, a hi Governu. Ți dīsēi cu binișoru: măi logofete, măi Jupāne, măi ciocoiule, măi Governule, măi domnule Governu, piei d'acolea! Fā-te n'laturū, sē nu'mi faci spaimă la boi, că mē dai de sugubinā! Aș! Ce stai dē vorbesci? Governu, vere, bur-tusū — ca unu clēnū — și ndopatū, scii ca curcanu cu pandișpandurū și cu bunu dupē lumea asta, d'abia se mișca. Eă erū și măi spusei: mē Governu dā-te, neică, la o parte, că intru n pēcate cu tine! Dacă 'lū veșu că nu e rumānū d'a înțelegē, 'lū luaio și eu la rēfuselū, și dāi, și artoesce-lū, și umflā-lū dē-i gonia ochiū cât pumnu afarā și trātește-lū d'ei eșia untu pē nasu, și adu-lū așa și rēsucesce-lū, și măi întorcelū și erū măi dāi și pēntru mine! N'amū bātutū, vere, rumānū veșu cu așa sete dē cându m'a facutū măicușia pē mine, ca pē guvern alā dē m'a necăjitū. Așa sē-i hīā! Așu acu, potcă: eu sē stāu cu caru n-

drumū, sē mē uiduescā stergenții din pricina lui, și sē l'așteptū și patru conace pēn i-o vini poftā sē sē urnecă din locu, și elū sē și facă rīsū de ciuda mea? Eă! Așa e! Păi, slavă Domnului — sē nu vorbescū în cēsū rēu — isū moșnēnū dē frunte — vorba aluia; gāinile mele 'sū măi grase ca ale popi și pē mine nēmū dē nēmū nu m'a călcātū în piciorē hi-te ce tigōre, — că frāngū în ghenuchi trei sute și fără doi premarî, cându m'oi pune eă! Nu'mi cunosci hirea?

— Da lasă vorb'asta, vere Usturatule. Ce măi ala-bala p'ēn satu tēu.

— Ce sē hīā: ce e, nu e bine! A venitū veste — c'acu n'arū hi sē vorbescū; — s'aude, că erū o sē măi strāfurme vremurile și omenii.

— Glumiesci, măi verișcane Drāgaue? —

— Ba, dēu, vere, nu!

— Ne-o măi pune niscaī-va cotrobōnturū n spinare?

— Ba!

— Orū s'o măi porni rēșmilița!

— Nici aia!

— Păi bine, ce sē hie dar; spune! Nu te șii!

— Cându și-așu spune, tizule, trei șile, d'a rēndu, nu țiarū hi poftā a pune nici urjumā dē mālīgā n gurā! D'o hi așa, s'a trecutū dē totu cu vacu ăsta, mē! Așu, Cuscre, că la Bucuresci a pornitū cu caru ala dē focu, d'a eșitū acuma — star'arū pustiu și-arū oua coșofenile n elū — și te mira-te dē n'o hi și datū jostū, altā furmā dē guvernū. Governu-ăsta, care ghine din strāinātāi, e nchisū într'o ploscă d'alea dē mocanî, ca sē nu fugā: sē chiamă Rēgatū, dacă ei hi pricepēndū. Ce o măi hi și nēdrāvānia asta? De bine, orū dē rēu: D'o hi dē rēu, uite, sē n'amū parte dē bouleni miei — c'amū datū pa-spre-ce sutișore dē leușori pē ei — dē n'oiu tăia Rēgatu cu toporu, cându l'oiu prinde p'ēn bātatura mea!

— Mē, vere Măcrișu, da lasă gluma; hai la Premarū, sēlū apucāmū în țole și sē ne ototārascā elū cu gura lui ce buruēnā măi e și pārdalnicu ăsta dē rēgatū cu năpădența, — vorba aluia.

— Mē, da ce cătați voi în mieșu-de-nōpte la creștin? Premaru o sē și spue orū că n'a primit elū rāporturū despre așa lucru, orū că nici p'în chisū nu-i trece lui dā lighiōnā dē rēgatū, orū că neamū dē nēmū no hi pomenitū, pōte, vacū dē regatū pā'n satu nostru. Lassāți-lū sē odihnescā, și măi bine aș sē dāmū vorbā cu zapciu c'o scii elū bietū sē ne dāslușescā; încaī-le-a sē ne înfurmāmū la unū felū?

— Da zapciu, ce o sē măi scie Umbestrule, c'acuma 'lū lassarā cocōnā din bātāi, că'lū prinse cu fata popi, stāndū dupe gātū amāndoi, la grădina Pārguitulū, — dacă ai umblatū p'acolo; — elū săracu d'abia stā pē piciorē, că'lū gāsi pustia dē gālbinare, și voi sē-i măi sporitū despre strāfurme.

— Mē, Poslce, hai, vere, cu toți la Popāi. Uitați-vă, voi, nēcōci la mine; n'ascultați la gura lu Măcrișu. Hai-de-ți la popa Bardācatu ori popa Ţuicanu din Adīncata; totu popa, vere, dacă nu ne-o da în roștu vorbi: că bobesce elū, uite, dupe tipicuri și condacurū, ilū veșu că-i tōcā gura din inimā când se pornesce pē citaniā și și scōte ntrebatu la căpētēitū; nu lasă halea ncurcate, ca cumātra Nastisia!

— Stați pē locu, dacă i vorba d'asa! Neică Dinu Māndatu, dē cându a trecutū p'ēn satu Stufureni, camū seșeșelū dē patarama n dāpendenței. Duminică sēptāmānā, spuse la lume; că eramū și eu p'acolo și era și nepotu Pārvanū, și surata Pātrana, și Stenciu lu Lapte Dulce, și an-de cumnata Zāmbana și Dumitru Ciumparu, și Ghițoiu Pārlitu, și veru Puicanū, și Ion Ghionoiu, și Lisandru Inimā-rea: e dē bine! Dicea, vere, că rēgatu e adicāte-le vorba ghine, dac'oiū bē eu tutnū dē la *urgia Molopontulū*, sē beș și tu și totūrumānu din prējma locului pānā n Zēmbōiā și pēn la Lefpatucurū dac'ei hi sciindū și p'acolo. Rēgatu e sē mē ierte cine m'a aude că sē nu bage toți, d'odată, mīna n sacū ca la Bucuresci bagū șemā, unū

să 'ndesă și și da cu cornu și dă năvală pă bietu sacă, *numa hale șapte vaci grase* din vanghelia lu Fărăon. Răgatu, vere, e— că 'ndrănescu— că dă la dipotatu pênula Piscupă și Pricorodă, tótă nația hasta, câtă o veștă de mare se bea ghină numa dă unde scrie colo: *lichența spărtosă*. Răgatu e, ci mai ascultați, că mi e vorba pe fărșitu ca să se puie guvernă înă sată cine o vrea ceide la Bucuresci, și să nefacemă una cu unguri și cu nemții.

— Oleo, nenc Scovêrdatul, păi erău așa.
— Așa e aă ba?— E! Iea-lă Dómne, după poteci, pē răgatu.

— Ciocoiu, mē? Sē mănânce elū răgatu d'asta?—

— Cumū nu. Tocmai elū va. Cică îi aduce marire, l cruci d'alea, cordele late și banī muți.

— Hiă-ī de capū.

— Cică șede cu împărătiū la masă, jocū la nunte cu împărătesele și se însoră cu vr'o letină.

— Lasă vere, Vijială, mai bine cum a trăit al-de taica: rumânū cu rumân, ungurū cu ungurū, păgânū cu păgânū. Nu ne trebuie nouē străfurme bēlțate, și 'npistrițate, și nespălate: hanțe, purtate dē străinū și lē-pădate nouă, par'camū hi *nevoiași* ortū *or-beții* lorū.

Jupuitu.

ASMODIŢ

Unū diarū strein a făcutū mai deunăđi o frumosă greșială de tiparū.

Inregistrândū *morții, căsătorice* și *falimentele*, la punerea în pagină s'a înșelatū de titlu și a pusū:

Casătorile subt titlulū *morților*. Morți subt titlu *declarațiunilorū de falitū*.

Și declarațiunile de falitū subt titlulū *căsătorii*.

Dacă amū pune puțină bună voință, aceste greșeli se potū îndrepta prin ele singure.

Astū-felū se va dice de cei ce se căsătorescū că ș'au pusū unū capătū. Omenii cari morū suspendă generalmente plățile lorū. Câtū pentru casele lovite de falimentū, suntū lăsate la buna plăcere a sindicilorū, cum căsătoriile suntū lăsate la buna plăcere a pețitorilorū.

* * *

Acumū câte-va țile o scrisore mē anunța că unulū din amicū mei este forțe reū bolnavū.

Coboriū scara repede și căutamū o birje, cândū mē întâlni cu Doctorulū Prostovic.

— Unde alergi așa repede? Mē intrăbă elū.

— La amiculū B... Imi scrie că e forțe reū.

— Este peste puțină. Ilū cautū eū și sciū în ce pozițiune se află. I-amū dat nisce medicamente forțe folositoare, astū-felū că astă-diminēță, cândū amū trecutū pe la elū 'mī-a spusū că va eși chiar ađi.

— Cumū se iasă?

— Va eși din casă.

— Ca se mērgă la cimitirulū Șerban-Vodă.

* * *

Unū bărbatū iusuratū nu prea era credinciosū femeiei sēle, ci își mai făcuse unū cuibū prin strada Tărgoviștei.

— Ce felū, Aleșandre, îi dīse unū prietenū alū sēu întâlindu-lū;— tu pe care te credēmū modelulū bărbațilorū, pe lingă nevasta-ai ș'o întrefi-nută?

— E! și ce face cu asta?

— Lă vērsta ta?

— Eū suntū de sistemulū regimulū constituționalū: voiū se amū și Cameră și Senatū!

* * *

Scena se petrece la unū tribunalū corecționalū. O dómna, insocită de unū avocatū bētrănū și de unū tēnērū de vr'o 25 ani, se presintă la bară.

Pentru unū momentū cestiunca este a se stabili starea civile a dómnei.

Președintele. — Esti măritată?

Dómna pare pucinū incurcată...

Avocatulū (iute). — Da. Este măritată, domnule președinte...

Tēnērulū (intrerupēndū). — Nu, domnule!

Președintele. — Spune, dómna, d-ta; se ne'nțelegemū; estī măritată sēu nu? se scimū la unū felū!

Dómna. — (Aplecândū ochii cu sfială).

— Lasū la înțelepciunea tribunalulū!

* * *

Unū acusatū se aduce înaintea Tribunalulū corecționalū. Dupe ce președintele cercetēsă dosorulū, îi dīce:

— Ascultă, Domnule, ce faceai Dumneța în noptea de 6 Aprilie?

— A! Domnule Președinte! esclamă acusatulū. Se pôte face o asemenea întrebare unū omū însuratū?

* * *

— Totū la tribunalulū corecționalū.

Acusate, — îi dīce președintele, — ai furatū unū șalū de gātū de la magasia Domnului V... din Lipscani?

— Da, Domnule Președinte.

— Și pe urmă ai avutū curagiulū a'lū purta la gātū în publicū.

— Așa este, Domnule președinte. Urmamū însă unei prescripțiunii medicale. Domnulū Doctore al comisiei 'mī a spusū se nu umblu nici o dată cu gātulū golū, căci suntū espusū gâlcilorū.

* * *

— Ah! — dīcea cine-va. — Plēcă mâine și trupa Dómnei Keller. Cu ce ne vomū amuza acumū?

— Nu te întrista, respunse altulū. Vine o altă trupă la 25 Aprilie care va juca nine cancanne mai curioșe de câtū ale Dómnei Keller.

LEBADA ȘI PUI CORBULUI

Lebăda o dată-aflase,
(Însă cum se întâmplase,
Nu pociū sē vē daū cuvēntū)—
Cum că într'unū colțū de lume,
Intr'unū locū cu mare nume,
Și pe unū frumosū pământū,

Nisce păsări osindite,
Corbi de căți-va ani numite,
In primejdie trăescū.
Lebedile aū din fire,
O ciudată presimțire,
Care este darū cerescū.

Așa, sē le izbăvescă,
Cu o râvnă părintescă,
Ea plēcă pēnē în țori.
Ajungēndū într'o livede,
In culcușū de vulpe vede,
Pui de corbi nesburători,

Care într'o vizuină,
Petrecea ca în grădină,
D'a lorū sōrtă mulțumiți.
Pasărea cea albă 'n dată,
Către dēnșii și ș'arată,
Dīce «Puilorū iubiți!

„Soarta vōstră e de milă:
Spuneți cumū pe voi în silă
Aici vulpea v'a adusū?”
Corbuleții în mirare
Răspundū iute, rîdândū tare,
„Noi de voe ne-am supusū.

„Vu'pe ce e, nu știm spune,
De câtū că năravuri bune
Acea damă arăta;
„Că avea cōdă pe spate,
'Ca'lū ei părū în galbenū bate,
Și că ochi lucioși purta.

„Ea cândū ne-a luatū d'acasă,
Ne-a spusū că la asa masă
Are felulū de mănăcări;
(Că e prințū de dobitoce,
Că pe noi va a ne face,
Sē ajungemū la mari stări.

„Ne-a mai spusū că ne e rudă,
Că din vērsta cea mai crudă
Neamulū nostru l'a iubitū.
Ea, ca și alū nostru tată,
Că ne tragemū ne arētă,
Din vulturulū celū slăvitū.

„Și adesea ne vorbesce,
Că din sufletū se silescē,
A ne da slava din țai.”
Lebăda strigă cu jale:
„Sunteți pe a morții cale,
O voi ai corbului fi!

„Dar alū vostru secū părinte.
Cumū nu și-a aduce aminte,

Cea ce i s'a 'ntâmpatū,
Cândū își părăsi lăcașulū,
Și din gură lăsă cașu,
Iarū de vulpe înșelat.”

Puii nebăgând'o 'n sēmă:
„Cale bună, 'i dīcū, madamă,
Noi nu știmū ce ne vorbeșci.
Și prin ast-felū de cuvinte,
Sē ne scoți acum din minte
Cam de geaba te silești.”

„Eū mē ducū, lebăda dīce,
Însē voă vē suntū scrise,
Multe rele sē rēbdați;
Căci prostia-vă cea mare,
Ca ș'a-peni 'ntunecare,
Nu se pôte s'o spălați.”

Gr. Alesandrescu.

ULTIME SCIRI

În Spania lucrurile staū totū ca la bărbierulū le gendarū:

„*Va învinge mâine*”

Amândouē armatele continuă a anunța că se vorū masaca fără mila și fără cruțare în curențulū țilei viitoare.

Țiua vine, trece și étă unū nou termenū,
Lauri crescū încetū anulū acēsta, Se vede că din cauza secetei.

Altū ceva mai curiosū se va petrece în Spania
Marșalulū Serano se dīce că va publica ordi-nulū de ții următorū:

„Toți carlistii cari vorū trece cu armele și bagagele lorū în rangurile armatelorū guvernamentali, vorū primi două mii reali.”

Don Carlos va răspunde și elū prin ordinulū de ții următorū:

„Toți soldații lui Serano, cari vorū trece în rîndurile carliste, vorū primi trei mii reali.”

Serano va reveni prin altū ordinū de ții în cōprindērea acēsta:

„Toți carlistii, cari diserta, vorū primi patru mii reali.”

Dupe aceste ordine, unū spaniolū trecēndū necontentitū din tabera lui Serano în a lui don Carlos, și dintr'a lui don Carlos în a lui Seraano, în celū mai scurtū timpū își va face stare!

Țiarele streine ne spune că *Europa* s'a cufundatū, *America* s'a perdutū!

Nu vē mirați, Domnilorū cititori, că n'ați peritū până acumū cu cufundarea Europei! Este vorba de două vase cu acestū sume cari aū avutū acēstă sōrtă în oceanul

BIBLIOGRAPHII

A eșitū de subt tipar:

Viața, idialulū și mōrtea unei ortografii, tragediă în versuri esametre în cincī apte, sublimă și admirabile prin *construcțiunea* gramaticală și prin *ispirăciunea* *perfectă*, de anti-academiculū Irimia Țurcă.

Cotitulū butoiului, cu ramuri *borcanative* și *sugative*, studiu publicū gratuitū, compusū dupe o metodă practică de Tontănescu.

Descompoziția și compoziția hymică a conțiliulū nepermanentū, conferință publică de ilustrulū Almarun.

Prima ediciune de lucșū și corupțiune: *Dacă geographia țerei se pôte aduce același venitū sunătorū ca ingineria de poduri capitaline, fără șosele*, opū tipăritū în 20,000 esemplare, studiu botosū, teologicū și busunaricū, cu oftări costelive pentru paraponisiți, de doctorulū Nea-Țiulescu.

DEPUTATULU IN VACANȚA

ALEGEȚORULU. Domnule deputat! Auđă cã vã chiamã la București se votați nisce legi financiare. Pãnã acum ați votatũ totũ sã dãmũ. Nu se pãte se votați o lege se luãmũ și noi ceva?
DEPUTATULU. Se vedemũ ce ȃice minisfru .

LITH. JUNIMEA.

MONUMENTULŪ EROULŪ DIN TELEORMANŪ.